

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۲۹

احسان الله ارینزی

افریقا

(قسمت هفتم)

نایجیر Niger

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: نایجیر یک کشور فقیر و عقب مانده، محاط به خشکه و نیمه صحرایی است که ذخایر بزرگ یورانیم و اشتغال زیاد مردم در سکتور زراعت و مالداري از ستون های اساسی اقتصاد آن بحساب می آید. زراعت در ساختار تولید ناخالص داخلی نایجیر 42% سهم دارد که مواد خوراکی مورد نیاز 90% باشندگان کشور را تولید میکند. نایجیر تیل دارد و قرار بود که 15 سال قبل مورد بهره برداری قرار و در رشد اقتصادی کشور سهم به سزا گیرد، اما بی ثباتی سیاسی، فعالیت های گروه های غیرمسول مسلح و تشویش از ازدیاد ناامنی ها از عواملی بحساب میروند که این ارمان را ناشگفته پر نمود. نفوس نایجیر هر سال افزایش می یابد؛ خشکسالی، کاهش زمین های هموار زراعتی و افزایش دشت ها و بیابان ها، همه دست به دست هم داده و مانع رشد اقتصاد این کشور میگیرند. هفت کشور عضو اتحادیه مالی افریقای غربی West African Monetary Union دارای بانک مرکزی مشترک (BCEAO)، پالیسی ها و طرز العمل های مشترک امور مالی و واحد پولی مشترک CFA France هستند که به همه کشور های عضو نفع رسانیده است.

در سال های 2005 و 2009، نایجیر کمک های از IMF بدست آورد، اما کمک های IMF و جامعه جهانی زمانی متوقف گردید که دوره ریاست جمهوری Tandja تمدید شد و موصوف به قوانین بین المللی توجه نکرد. زمانی که کمک ها متوقف گردید نیم بودیجه دولتی کاهش یافت و مشکلات زیادی دامنگیر دولت شد. زمانی که نایجیر بعد از چند کودتا و پادشاه گردشی، دوباره به دموکراسی و انتخابات شفاف آروده، کمک های موسسات و کشور های دوست دوباره آغاز شد، که با ثبات اقتصادی و سیاسی کشور همکار واقع شد. با آغاز تولید و پروسس تیل و گاز و شروع صادرات آن به خارج دوره مشکلات عدیده اقتصاد نایجیر سپری شد و کشور در موقف بهتری قرار گرفت (اوایل 2017).

انکشاف اقتصاد نایجیر در آینده وابسته به استخراج تیل، گاز، طلا، زغال سنگ و یورانیم است. افزودی صادرات طلا و یورانیم غیرپروسس شده در اقلام عمده این کشور، وضع را هنوز هم بهتر که عاید سرانه متوسط سالانه را از مرز \$ 1000 بالا برد.

فعالاً انفلاسیون درین کشور کمتر از 4% است که یک رقم تشویق کننده بحساب میروند و نرخ بیکاری کمتر از یک فیصد است که از بهترین های افریقا بحساب میروند.

نایجیر در حال حاضر از نظر امنیت فزیکي و روانی نیز، برای سرمایه گذاری خوب است، اما یگانه تشویشی که در زمینه وجود دارد، رفت و آمد گروه مسلح الطوارق در نزدیکی سرحدات مالی میباشد.

تولید ناخالص داخلی GDP: 44.56 بلیون \$ (2023).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی یا GDP: 2.5%

عاید سرانه سالانه: \$ 1700

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 47.8%، صنعت 20.2% و خدمات 26.9% (2023).

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

انفلاسیون: 9.1% (2024).

نیروی کار: 10.48 میلیون نفر (2024). زراعت 79.2%، صنعت 3.3% و خدمات 17.5% (2012).

نرخ بیکاری: 0.4%

زندگی زیر خط فقر: 45.5% (2021).

بودجه: عواید 2.32 بلیون \$ و مصارف 2.78 بلیون \$ (2019).

صنعت: ماشین آلات سلاخی و پروسس گوشت، مواد خوراکی، سمنت، خشت، منسوجات، فابریکا پروسس، تصفیه تیل و گاز، طلا و یورانیم، مواد کیمیاوی، مواد معدنی، چرم، اشیای چوبی، صابون و اشیای استهلاکی.

رشد سالانه تولیدات صنعتی: 2.9% (2023).

تولید برق: 324000 kW (2020). از تیل 94.1% و از انرژی آفتابی 5.9% (2020).

مصرف برق: 1.32 بلیون kWh (2019)، صادرات برق: صفر kWh، واردات برق: 1.06 بلیون kWh، تولید تیل خام: 28000 بیرل - روز (2021)، ذخیره تیل: 150 میلیون بیرل (اول جنوری - 2021)، تولید تیل پاک: 27500 بیرل - روز (2015)، مصرف تیل: 13800 بیرل - روز (2019)، صادرات تیل: 14700 بیرل - روز، تولید گاز: صفر متر مکعب - سال (2021)، مصرف گاز: 700 میلیون متر مکعب - سال، صادرات: صفر متر مکعب - سال، ذخیره گاز: NA متر مکعب (اول جنوری - 2021).

زراعت: 35.1% زمین های نایجیر کشت میشود که 12.3% تحت زرع بوده و 22.8% ان را چراگاه ها تشکیل میدهد. 1% زمین های نایجیر را جنگلات و 63.9% باقی مانده را کوه ها، دشت ها و صحرا، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2020 موزی 2666km² زمین نایجیر کشت میشود. 79.2% مردم این کشور در عرصه زراعت و مالداری مصروف کار اند و 41.6% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. چوب، لوبیا، پنبه، کتان، موم، ارزن، برنج، حبوبات، خرما، میوه، سبزی، گوشت، لبنیات، تخم مرغ و علوفه از محصولات مهم زراعتی و مالداری این کشور به شمار میروند. مالداری: چهارم حصه اراضی صالح الزراعه نایجیر را علفچر ها تشکیل میدهد که امکانات خوبی را برای نگهداری و تربیت حیوانات اهلی فراهم نموده است. گاو 13.9 میلیون، شتر 90000، اسب 200000، خر 900000، بز 4.5 میلیون، گوسفند 3.9 میلیون و مرغ 48 میلیون قطعه.

معادن: یورانیم، سنگ آهن، قلعی، الماس، طلا، زغال سنگ، تیل (کم)، فاسفیت و سرب. صادرات: به ارزش مجموعی 1.22 بلیون \$ (2023).

یورانیم (مواد خام)، طلا و تیل 50%، حیوانات زنده و گوشت 20%، لوبیا، پیاز، چوب، مواد معدنی، پوست، موم و پنبه.

شرکای بزرگ تجاری: امارات متحده عربی 31%، فرانسه 23%، چین 18%، هند 6% و سویدن 5% (2023). واردات: به ارزش مجموعی 3.80 بلیون \$ (2023).

اشیای استهلاکی، ماشین آلات، وسایط نقلیه، پرزه جات، منسوجات، مواد نفتی، مواد کیمیاوی، کاغذ، مواد خوراکی، ادویه و اسلحه و مهمات.

شرکای بزرگ تجاری: چین 26%، فرانسه 15%، هند 12%، نایجیریا 7% و امارات متحده عربی 6% (2023).

قروض خارجی: 3.79 بلیون \$ (31 دسمبر - 2023).

واحد پولی: فرانک CFA Franc

یک دلار امریکایی = 558.38 فرانک (30 جون 2025).

سال مالی: عیسوی (گریگوری).

سیستم وزنی: متریک و اوزان محلی.

ترانسپورت: نایجیر 18949km سرک (3912km پخته و 15037km خامه)، 300Km راه آبی داخلی، 464Km پایپ لاین برای انتقال نفت و 1 کشتی تجاری (GRT1000) دارد.

□

د پانپو شمیره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنالین په درننیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

1	General Cargo	تانکر مواد نفتی
---	---------------	-----------------

خامه 20	پخته 10	میدانهای هوایی: مجموعاً 30 (2021)
-	-	رنوی طولیتـــر از 3047m
-	3	رنوی از 2438m تا 3047m
3	6	رنوی از 1524m تا 2437m
15	1	رنوی از 914m تا 1523m
2	-	رنوی کوتاه تر از 914m

میدان هلیکوپتر: 4 (2021). پرواز های داخلی و خارجی در نایجیر از سوی خط Niger Airlines صورت میگیرند که در سال 2012 به عوض شرکت ورشکست شده Air Niger تاسیس در سال 2014 شروع بکار نمود. این کشور در حال حاضر 6 شرکت مسافربری، چارتر و کارگویی ملکی دارد که Niger Airways و Fly Sky Jot از مشهورترین آن ها هستند و همه در سال 2020 با 12 بال طیاره NA مسافر و NA، mt-km مال التجارة را جابجا نموده اند. 233000 موتور تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری. بنادر: نایجیر بحیث یک کشور محاط به خشکه بندر/بنادر آبی ندارد؛ اما از بنادر Contonou (بینین) و در قدم بعدی Lome (توگو) و Harcourt (نایجیریا) برای صادرات و واردات خود استفاده مینماید. نایجیریا با کشور های همسایه 4 بندر مهم تجارتي و رتف و آمد دارد: Arlil، Maradi، Birini nKoni، Niamey. مخابرات: کود تلفون (00227). تعداد تلفون های دیجتل 58000 و همراه 14.2 ملیون (2021). نایجیر کشور وسیع اما فقیر افریقا، از نداشتن زیربنا های اساسی و سراسری سکتور مخابرات رنج میبرد. از همینرو توجه به تلفون های همراه و انترنت بسیار شده است. کیبل نوری SDR که به سرمایه گذاری چند ملتی تکمیل شده، با ازدیاد ظرفیت نایجیر برای ارتباطات بین المللی کمک نموده است. اتصال کیبلی با بورکینافاسو و چاد وضع را هنوز هم بهتر ساخته است. نایجیر برای ارتباطات داخلی و خارجی خود، برای ماهواره انتلسات ابحار هند و اتلس دو ستیشن زمینی در خاک خود دارد. رسانه ها: نایجیر یک رادیو تلویزیون سراسری دولتی، سه تلویزیون و 30 رادیوی خصوصی مرکزی و منطقوی و بیش از 100 رادیوی محلی دارد. مردم نایجیر میتوانند که نشرات و برنامه های رادیو تلویزیونی خارجی را از طریق ماهواره، انترنت و کیبل ببینند و بشنوند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در نایجیر (2021)			
6.4 ملیون	کل تعداد رادیو	AM = FM = ،4 127	مراکز نشرات رادیویی
5.5 ملیون	کل تعداد TV	4	مراکز نشرات تلویزیونی

کود انترنت: Ni. مشترکین انترنت: 4.82 ملیون. %23 مردم (2019). انکشاف اجتماعی: نایجیر بحساب تولید ناخالص داخلی و عاید سرانه سالانه، از ممالک عقب مانده افریقا و جهان به حساب می آید. به اساس معلومات CIA World Factbook – 2023 هر باشنده این کشور سالانه بطور متوسط \$ 1700 عاید دارد که حدود 4 - 5 بار بیشتر از عاید مردم افغانستان است. %35.1 مردم نایجیر بالای 15 سال (مردان %43.6 و زنان %26.7) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال 7-12 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 6 سال درس میخوانند که از کم ترین ارقام جهان به حساب می آیند. این ارقام نشان میدهند که جامعه نایجیر در پایینترین سطوح علم و دانش قرار دارد. %54 اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، دولت %4.1 تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و به سکتور خصوصی نیز اجازه داده تا در قسمت تعلیم و تربیه اولاد وطن سرمایه گذاری نماید.

د پانو شمیره: له 3 تر6

تعلیم و تربیه در نایجیر از کودکستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودکستان الزامی و رایگان نیست. تعداد دختران در تمام ادوار تحصیلی به مقایسه پسران 30 - 40% کمتر هستند. مکاتب ابتداییه 6 سال (6-11 ساله) است که متعلمین در آن به زبان محلی مضامین نصاب تعلیمی دولتی را از استادان بعضاً فارغ دوره لیسه می آموزند و ورزش میکند. مکاتب متوسطه 3 سال (12-14 سال) اند که باز هم رایگان است و متعلمین مطابق مدل درسی ایکه از روی فرانسه، با مکانات کم کاپی شده درس میخوانند. مکاتب متوسطه و تحصیلات مابعد اکثراً به شهرها و حومه ها اختصاص دارد و مناطق دور افتاده و مخصوصاً کوچی ها از آن محروم هستند. لیسه های نایجیر 3 سال (15 - 17) اند، والدین بابت آن باید فیس بپردازد و اخیراً به سه نوع تقسیم شده اند: لیسه های ساینس و تکنالوژی، لیسه های علوم انسانی و هنرها و مکاتب فنی و مسلکی. تاسیس مکاتب فنی و مسلکی در نایجیر فقط 25 سال سابقه دارد. در حال حاضر 65 مکتب مسلکی، در کل کشور جوانان عمدتاً پسر را در بیش از 80 کورس و رشته مختلف تربیت میکنند. پوهنتون Abdou Mounouni که در سال 1973 و پوهنتون اسلامی افریقای غربی که در سال 1987 تاسیس شده اند، دو موسسه معتبر تحصیلات عالی درین کشور هستند. نایجیر برعلاوه این ها 5 موسسه تحصیلات عالی دولتی دو رشته های تکنالوژی معلوماتی، کمپیوتر ساینس، زراعت، تربیه معلم و هنرها و علوم انسانی دارد. 25 موسسه تحصیلات عالی خصوصی نیز درین کشور فعالیت میکند.

شرح مراکز تعلیمی نایجیر (2021)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدایی	5500	3300000	94300
متوسطه و لیسه	2750	1650000	47200
مکاتب فنی و مسلکی	65	40000	3000
تحصیلات عالی	32	48000	3500

نایجیر 12 روزنامه سراسری و منطقوی و حدود 100 هفته نامه، ماهنامه و گاهنامه دارد. هر سال بطور متوسط 490 عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تخنیکی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 0.1Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند. محیط زیست نایجیر بعلت ازدیاد نفوس، زنده گی عقب مانده شهری و دهاتی و آگاهی کم عامه خساره مند گردیده است و فکر میشود که با ادامه وضع موجود، آینده بدتر خواهند شد. در عین حال توجه به صحت نیز کم است. امراض ساری بیداد میکند. وقایه محیطی ضعیف است، پروگرام های واکسین درست تطبیق نمیشود و بیمه های وجود ندارد که کمک هایی را در اوقات مرضی، بیکاری، پیری، معلولیت، تقاعد و مرگ به مستمندان و نیازمندان عرضه نماید.

دولت نایجیر 5.8% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم اختصاص داده (2021)، افزایش سالانه نفوس 3.66% است (2022) که در دنیا درجه سوم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 66.81 نفر میمیرند که در دنیا ششم میشود، عمر وسطی مردم به 60.09 نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی 6.82 طفل بدنیا می آورد که در دنیا جایگاه اول را دارد، 31.3% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 95.8% مردم به آب صحتی آشامیدنی دسترسی دارند، 81.9% تشنابها صحتی و عصری اند، حدود یک فیصد مردم خاصتاً جوانان HIV/AIDS زندگی میکنند و در هر 100000 نفر 98 نفر تویرکلوز دارند. اگر چه قوانین اساسی و مدنی نایجیر، حقوق زنان را با مردان مساوی میداند، اما در عمل مشکلاتی وجود دارد. ضعف حکومتداری، میراث قبیلهای، جامعه مرد سالاری، کمبود آگاهی عامه و فقر از عوامل است که باعث شده حقوق زنان بطور کامل مراعات نشده و زنان و دختران از زمان طفولیت تا پیری مشکلات زیادی را متحمل میشوند. در نایجیر به هر 4.6 نفر یک TV، به 3.7 نفر یک رادیو، به 35 متعلم یک معلم، به 25 محصل یک استاد، به 438 نفر یک تلفون دیجتل، به هر نفر 0.6 تلفون همراه، به 25000 نفر یک داکتر عمومی و به 2500 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 14% مردم برق (شهری 71% و دهاتی 2%) (2019) و 23% انترنت دارند. قوای مسلح: قوای زمینی، قوای هوایی و پولیس. سن خدمت عسکری: 17 - 21 ساله، داوطلبانه و جبری هر دو. دو سال برای کسانیکه تذکره نایجیری داشته باشند. زنان تنها در شعبات طبی و صحتی اردو کار کرده میتوانند. سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: 2.2% (2024).

د پانو شمیره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنالین په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بنې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

منازعات منطقوی: لیبیا در شمال نایجیر بالای 25000Km² زمین ادعای مالکیت دارد که در سرحد ولایت Tommo نایجیر موقعیت دارد. سرحد مشترک نایجیر، بینین و نایجیریا نیز با اعلام تثبیت نشده است. مهاجرین و بیجا شده گان داخلی: در اواخر سال 2022 حدود 188000 مهاجر و پناهنده نایجیریایی و 66000 از مالی در کمپ های نایجیر اقامت دارند، که عودت دوباره آنها یقیناً و قتیگنر خواهد بود، چون اوضاع سیاسی در هر دو کشور نامبرده با ناملایماتی روبر است.

نایجیر 377000 بیجا شده داخلی دارد که عمدتاً به ولایات Diffa، Tillaberi و Tohoua تعلق دارند. این مردم بخاطر جنگ بین قوای دولتی و گروه الطوارق و نهضت عدالت نایجیر و ضمناً حملات بوکوحرام ساختاً در سال 2015 از محلات اصلی بود، بیجا شده اند.

مواد مخدر: نایجیر محل ترانزیت کوکابین امریکای جنوبی، شاهدانه و هیرویین وارداتی و مواد مخدره کیمیایی تولیدی به مقاصد شرق میانه، اروپا و کشور های همسایه پنداشته میشود. چرس تولیدی موراگو نیز از طریق نایجیر در عین حال مالکین شرکت های ترانسپورتی این کشور هستند.

تاریخ: سنگ های به دست آمده از نایجیر نشان میدهند که انسان ها در زمانه های قبل از میلاد، درین سرزمین زنده گی میکردند. امپراطوری (نوک) که در روزگار بسیار دور بر این سرزمین حاکم بود، از قرن 15 ق م تا قرن 5 م برای هزار سال به مدارج عالی پیشرفت خود رسیده بود. در قرن 7 مناطق غربی سرزمین نایجیر ضمیمه امپراطوری (سونغایی) شد که در قرن 11 با مسلمانان همدست شده و دین اسلام وارد این سرزمین شد.

فرانسوی ها در قرن 19 به نایجیر رسیده و در جریان صد سال قسمت اعظم خاک این کشور را تصرف کردند. اما نخستین کاشفان اروپایی قبل از آن در قرن 18 به کناره های این کشور رسیده و این سرزمین را مشاهده نموده بودند. فرانسوی ها گام به گام درین سرزمین پیش میرفت و تا سال 1893 تقریباً سراسر نایجیر را تصرف نمود. فرانسوی ها از سال 1901 تا 1922 چندین قرارگاه نظامی در نایجیر اعمار نموده و ضرباتی بر پیکر قبایل طوارق وارد آورد که باعث شکست این گروه از ادیخواه شد.

نایجیر در سال 1922 به مستعمره رسمی فرانسه مبدل و روز 3 اکتوبر 1946 بخشی از مناطق ماورای بحار فرانسه بحساب آمد. بعد ازین اطمینان فرانسوی ها به توسعه کشت بادام زمینی و پنبه در نایجیر توجه نمود که باعث ایجاد کار برای مردم و مفاد باری فرانسه شد. در همین سال یک شورای تسوید و تصویب قوانین از سوی فرانسوی ها ایجاد شد تا قوانینی را برای نایجیر مرعی الاجرا سازد و حقوق مدنی اتباع خود را برای باشندگان نایجیر نیز منظور نمود.

بعد از استقرار کامل استعمار فرانسه و همزمان با توسعه جنبش های ضد استعماری و بعداً از ادیخواهی در قاره افریقا، جنبش های ضد فرانسه در نایجیر نیز پایه گذاری شد که در اول پنهانی فعالیت مینمودند، اما آرام - آرام میدانی شده و به مظاهرات و اعتصابات پرداختند.

در سال 1950 فرانسه به نایجیر خودمختاری داد. دو سال بعد نایجیر بحیث عضو جامعه فرانسه یک حکومت جمهوری خودمختار شد، در سال 1960 به استقلال رسید و عضویت ملل متحد را بدست آورد.

مقامات رهبری نایجیر هر چه زود به کار تسوید قانون اساسی کشور مستقل خود همت گماریده و همانی دبوری Hammani Deyorri را بحیث رییس جمهور اول و موقت این کشور انتخاب شد که روابط نزدیک با فرانسه داشت و به عساکر فرانسوی اجازه داد تا در خاک این کشور باقی بمانند.

از سال 1965 تا سال 1968 خشکسالی بسیار زیان آوری دامنگیر مردم نایجیر شد، که در نتیجه مواد خوراکی کم و گرسنه گی افزایش یافت.

در همین سالها قانون اساسی نایجیر نافذ شده و اولین انتخابات ریاست جمهوری نیز سپری شده بود.

روز 3 اپریل 1974 جگرن سینی کونچه رییس ارکان اردوی نایجیر از راه کودتا بقدرت رسید، زمام امور کشور را در دست گرفت. وی قانون اساسی و شورای ملی را معطل نمود و بحیث رییس حکومت نظامی وارد صحنه سیاست شد. درین وقت نرخ یورانیم در بازار های جهان بالا رفت و وضع اقتصادی نایجیر بهبود یافت. نایجیر که یکی از بزرگترین تولید کنندگان یورانیم در جهان است، طی همان سال ها توانست از فروش یورانیم بهره برداری خوب کرده و عوایدی زیاد بدست بیاورد.

در اپریل سال 1984 نایجیریا دروازه های خود به روی مردم و مال التجاره نایجیر را بست.

کونچه رییس جمهور نایجیر در سال 1986 در یکی از شفاخانه های پاریس درگذشت و جانشین او جنرال علی سیایبو Gen. Ali Saibou به ریاست جمهوری منصوب شد. وی بعلت فشار زیاد مردم، فعالیت های سیاسی را کمی آزاد ساخت و اجازه داد که مخالفان دولت نایجیر به کشور بازگشته و به فعالیت های سیاسی بپردازند. در دوره حاکمیت کونچه تنها یک حزب حاکم بود و نظامیان بالای کشور حکومت میکردند. در سال 1989 باز حالت دگرگون شد و جنرال علی سیایبو، با تاسیس جنبش ملی برای جامعه پیشرفت، به عنوان تنها حزب قانونی کشور، فعالیت احزاب را ممنوع کرد و با برگزاری یک همه پرسی، قانون اساسی مورد نظر خود را به تصویب رساند.

در دومین انتخابات ریاست جمهوری، نایجیر در سال 1989 علی سیایبو با رای مردم به مقام ریاست جمهوری رسید، اما بحران و تشنج کشور را چنان دربر گرفته بود که علی سیایبو را مجبور ساخت تا به خواسته های مخالفین توجه نموده و با تشکیل یک کنفرانس به تشکیل دولت انتقالی رضایت دهد.

در سال 1990 اندره سالیفو **Andree Saliffo** به ریاست شورای عالی جمهوری منصوب شد. در ماه فیبروری 1992 کوچی های طوارق یکبار دگر بر علیه دولت نایجیر اقدام نموده و راه مخالفت را در پیش گرفتند. در ماه دسمبر 1992 قانون اساسی جدید این کشور نافذ شد.

در ماه اپریل 1993 ماهامانه عثمان بحیث رییس جمهور نایجیر برگزیده شد، که در قدم اول مذاکرات با مخالفین مسلح طوارق یا کوچی های طوارق را آغاز نمود. در ماه جون توافق بعمل آمد تا به طوارق در شمال کشور خودمختاری داده شده و مناطق شمالی خاصاً چراگاه ها در اختیار این تقریباً 750000 کوچی قرار داشته باشد.

در عین حال مشکلات اقتصادی و نارضایتی مردم بیشتر میشد. در نتیجه در سال 1996 باز افسرانی از قوای مسلح دست به کودتا زد و زمام امور را بدست گرفتند. دگروال ابراهیم باری **Ibrahim Bari** رهبری این کودتا را بدوش داشت. در ماه نومبر 1997 قرارداد دوم مصالحه بین کوچی های طوارق و دولت مرکزی نایجیر امضا شد. زیرا پیمان قبلی به تمام مشکلات نقطه پایان نگذاشته بود. در نتیجه آتش بس بین طرفین برقرار گردید. در اوایل سال 1998 ابراهیم باری دستور دستگیری تعدادی از مخالفان خود را صادر کرد که تظاهرات و مخالفت های گسترده محصلان، کارمندان، عساکر، افسران و منسوبین قوای مسلح و مردم عام را بدنیا داشت و اوضاع متشنج گردید. در ماه اپریل 1999 پس از هفته ها آشوب و اغتشاش، که طی آن مخالفان خواستار استعفای ابراهیم باری شده بودند. افسران گارد ریاست جمهوری دست به کودتا زده و اداره امور را بدست گرفتند. ابراهیم باری درین کش و گیر کشته شده و کودتاچیان داودا مالام و انکه را به ریاست کشور برگزیدند. این بار نظامی ها وعده نمودند که زود اداره را دوباره ملکی ساخته و دموکراسی را از طریق یک شورای آشتی ملی 9 ماهه آغاز خواهند نمود. ایشان همچنان وعده نمودند که انتخابات آینده با اشتراک تمام احزاب و گروه های سیاسی برگزار خواهند شد.

یک جنرال متقاعد اردوی نایجیر مامدو تاندجا **Mamdou Tandja** از جنبش ملی برای جامعه پیشرفته، بحیث رییس جمهور نایجیر انتخاب شد. مامدو تاندجا در سال های 2004 و 2009 باز هم بحیث رییس جمهور باقی ماند و برای سه دوره این کرسی را به دست آورد. وی قبلاً چنان تغییراتی را در مواد قانون اساسی بعمل آورده بود که میتوانست برای چند دوره وارد میدان رقابت و انتخابات شده و این کرسی را حفظ کند.

در ماه فیبروری سال 2010 باز هم کودتا صورت گرفت، قانون اساسی معطل شد و کابینه منحل گردید. در انتخابات بعد از کودتا اسوفو مامدو **Issoufoo Mahamdo** آرای مردم را بدست آورد و بحیث رییس جمهور نایجیر سوگند وفاداری یاد کرد (7 اپریل 2011).

در سال های 2007 و 2008 تعدادی از مراکز نظامی نایجیر در مناطق شمالی این کشور مورد حملات کوچی های طوارق و جنبش نایجیری برای عدالت قرار گرفته بود. در سال 2009 عساکر دولتی دوباره پیشروی نموده و بعضی مناطق متصرفه طوارق را دوباره بدست آوردند.

بعد از سال 2012 دو کشور همسایه نایجیر، مالی و لیبیا با منازعات و کشمکش های داخلی روبرو شدند. در مالی جنگ میان کوچی های طوارق و دولت مرکزی شدت گرفت که باعث مداخله فرانسه شد. حکومت مرکزی لیبیا از هم پاشید و گروه های گوناگون حکومت خود را ایجاد نمودند. قاچاق اسلحه لیبیا به کوچی های، طوارق دولت مرکزی نایجیر را در وضع بدی قرار داد.

در انتخابات سال 2019 نایجیر باز هم اسافو مامدو، برای بار دوم در کرسی ریاست جمهوری ابقا شد. در ماه فیبروری 2021 بازوم محمد **Bazoum Mohammed** رییس جمهور شد و این اولین دوری بود که انتقال قدرت درین کشور، بطور مسالمت آمیز ثبت تاریخ گردید.

نایجیر یکی از کشورهای است که از دست نآرامی ها و جنگها در دو کشور همسایه مالی و لیبیا بسیار آسیب دیده است. الطوارق مالی به آسانی به کوچی های طوارق نایجیر کمک می‌رساند و این گروه قومی را در برابر حکومت مرکزی به شورش وامیدارد.

در ماه جولای 2023 جنرال عبدالرحمن کودتا نمود، رییس جمهور خلع شد و کمیته ملی حفاظت مادروطن با CNSP اعلام موجودیت کرد.

روابط افغانستان با نایجیر: از کتاب (افغانستان و جهان - کشورهای آسیایی و آفریقایی) منتشره سال 2004 ریاست مطالعات منطوقی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان، چنین بر میآید، که افغانستان و نایجیر هیچگاهی روابط سیاسی نداشته اند.